

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513010268
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8513010268.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugela a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.03.2015, v trestnej veci obžalovaného D. C., pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/30/2013 zo dňa 28.02.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa napadnutým rozsudkom sp. zn. 1T/30/2013 zo dňa 28.02.2014 podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovaného D. C., nar. XX.XX.XXXX v X. S., trvale bytom O. č. XXX/X, W., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa sp. zn. Pv 451/12 zo dňa 30.10.2013 podanej súdu dňa 30.10.2013, pre skutok kvalifikovaný ako prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa obžalovaný mal dopustiť tak, že

dňa 4.9.2012 v čase okolo 16.00 hod. pri „E.“ moste na rieke F., rybársky revír číslo 4-1951-6-1, lipňové vody, ktorý sa nachádza v katastrálnom území obce C., okres X. S., a ktorý je v užívaní Miestnej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu E., neoprávnene zasiahol do výkonu rybárskeho práva tým, že v rozpore s ustanovením § 10 ods. 1 a § 15 písm. d/ zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov, bez platného rybárskeho lístka a platného povolenia na rybolov, a nakoľko v lipňových vodách je zakázané loviť na mŕtvu rybkú alebo prívlač od 1. júna do 31. októbra, lovil ryby zakázaným spôsobom lovu, t. j. na prívlač, avšak k uloveniu rýb z jeho strany nedošlo, čím pre poškodeného Slovenský rybársky zväz, Miestnu organizáciu Slovenského rybárskeho zväzu E., nespôsobil žiadnu škodu,

čím mal neoprávnene zasiahnuť do výkonu rybárskeho práva tým, že bez povolenia lovil ryby zakázaným spôsobom,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení, poučení o opravnom prostriedku, prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Prokurátor odôvodnil svoje odvolanie podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 24.2.2015. Prokurátor konštatuje, že nestotožňuje sa s hodnotením dôkazov, ktoré nebolo vykonané v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Konštatuje, že jediným priamym usvedčujúcim dôkazom v predmetnej trestnej veci, na základe ktorého bolo obžalovanému vznesené obvinenie a následne podaná obžaloba, je výpoveď svedka H. W., ktorý v zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 4.9.2012, pri následných výsluchoch dňa 9.1.2013 a 30.5.2013, pri vykonanej konfrontácii dňa 24.4.2013 a pri výsluchu na hlavnom pojednávaní 28.2.2014 vypovedal v podstate rovnako a usvedčoval obžalovaného D. C. zo spáchania skutku, keď videl loviť na prívlač D. C.. Táto skutočnosť je preukázaná

nielen výpoveďou svedka, ale aj vykonanou rekogníciou, ktorá bola s H. W. vykonaná dňa 10.1.2013, pri ktorej svedok ako opoznávajúca osoba vo fotoalbe označil osobu, ktorá lovila nedovoleným spôsobom ryby, a to D. C.. Prokurátor sám priznáva, že vo výpovediach tohto svedka sú určité odlišnosti, avšak v žiadnom prípade odchýlky vo výpovediach nemožno považovať za rozpory, ktoré by spochybňovali vierohodnosť výpovede svedka v takej miere, ktorá by mala za následok rozhodnutie o oslobodení spod obžaloby. Svedok v základnej dejovej línii sa vo výpovediach neodlišoval a v žiadnom prípade neboli zistené skutočnosti zakladajúce jeho nedôveryhodnosť. Ku skutku došlo dňa 4.9.2012. Výsluch na pojednávaní bol dňa 28.2.2014 a bol realizovaný so značným časovým odstupom, čo v značnej miere prispelo k odchýlkam vo výpovediach svedkov. Hodnotí osobu svedka, ktorý pochádza z rómskeho etnika, ktorý mal v čase hlavného pojednávania pozastavené členstvo v rybárskom zväze, teda nemožno od neho prirodzene očakávať angažovanosť v boji za spravodlivosť. Najpodstatnejšou, podľa názoru prokurátora, je skutočnosť, že namietané rozpory vo výpovedi svedka tak, ako vyplývajú zo zápisnice z hlavného pojednávania a vyšetrovacieho spisu vo vzťahu k tvrdeniu obžalovaného, že je policajt, resp. má brata policajta, telefonátu s p. Q., podávania, resp. vytrhnutia či podania mobilného telefónu svedka, ponúkania cigaretou, vyhrážok na adresu svedka, ako aj motorového vozidla obžalovaného, sa týkajú len okolností, ku ktorým došlo „ex post“, teda po spáchaní skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu a nie samotného skutku. Prokurátor zdôrazňuje, že ani rozpory vo výpovediach svedka sa nedotýkajú toho, či videl, ako obžalovaný bez platného rybárskeho lístka, platného povolenia na rybolov, zakázaným spôsobom lovu na prívlač lovil ryby. O dôveryhodnosti výpovede svedka v naznačenom smere nepochybne svedčí aj skutočnosť, že samotný svedok je, resp. bol členom rybárskeho zväzu, musel mať vedomosť o tom, čo je zakázaný spôsob lovu, ktorý s určitosťou vedel vizuálne rozpoznať, ako aj to, kde je takýto spôsob lovu zakázaný. Poukazuje na to, že obžalovaný minimálne vo vzťahu k oblečeniu svedka vypovedal odlišne na hlavnom pojednávaní s jeho výpoveďou z prípravného konania, pričom okresnému súdu sa zdôvodnenie rozporov odstupom času zdalo na rozdiel od výpovede svedka logické. Hodnotenie vierohodnosti výpovede obžalovaného ako aj úvahy súdu o údajnej trestnej činnosti svedka H. W., ktorú mal samotný svedok zakrývať podaním trestného oznámenia, je nevyhnutné považovať za hodnotenie výsledkov vykonaného dokazovania v príkrom rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Je to v rozpore so zásadou logického hodnotenia dôkazov, keďže toto vychádza výslovne z tvrdenia obžalovaného, ktoré malo za účel spochybníť vierohodnosť svedka vo vlastný prospech. V prospech svedka H. W. jednoznačne svedčí fakt, že samotný obžalovaný tieto skutočnosti uviedol až na hlavnom pojednávaní, pričom ani pri výsluchu v procesnom postavení svedka, resp. obvineného, sa o konaní svedka v naznačenom smere nezmienil, a prokurátor sa nestotožňuje s argumentáciou súdu v tomto smere. Prokurátor následne hodnotí postavenie svedka a obžalovaného a konštatuje, že nie je možné nadradiť výpoveď svedka výpovedi obžalovaného. Pri tomto porovnaní prokurátor zdôraznil, že svedok v zmysle § 131 ods. 1 Tr. por. je povinný vypovedať pravdu a nič nezamľčovať, pričom obžalovaný túto povinnosť nemá. Prokurátor konštatuje, že spochybňovanie vykonanej rekognície je absolútne scestné. Argumentoval to tým, že svedok mal možnosť vidieť obžalovaného dňa 4.9.2012 v budove Obvodného oddelenia PZ Ľubotín, nakoľko ani samotný obžalovaný nespochybnil, že obžalovaného videl na mieste činu, a teda podľa tvrdenia súdu, mal dosť času obzrieť si obžalovaného v budove obvodného oddelenia. Takisto mal možnosť si túto osobu obzrieť na mieste činu. Prokurátor ďalej konštatuje, že ohliadka miesta činu je neodkladný, neopakovateľný úkon, no táto ohliadka nebola vykonaná, avšak aj úkony, ktoré podľa okresného súdu mali byť vykonané, by z hľadiska dôkaznej situácie, podľa prokurátora, neprinesli žiaden relevantný výsledok. Úvahy súdu o tom by mohli osvedčiť len to, že na mieste bola konkrétna osoba, avšak nemohli v žiadnom prípade svedčiť o páchatelovi skutku, nakoľko vzhľadom k povahe stíhaného skutku jediným relevantným dôkazom, ktorý usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku, je výpoveď svedka H. W.. Prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vrátil vec na ďalšie konanie tomuto súdu.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo; na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie tak, aby bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Rovnakou starostlivosťou objasňoval

skutočnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. V oboch smeroch vykonával dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Súd prvého stupňa plne rešpektoval základnú zásadu vyjadrenú v § 2 ods. 10 Tr. por.

Pri hodnotení dôkazov získaných zákonným spôsobom súd prvého stupňa postupoval podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, ktorá zo strán konania alebo súd ich zaobstaral. Postupoval súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

Na hlavných pojednávaniach súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka H. W., poškodeného Mgr. H. Q., svedka F. Q., prečítaním záznamu o podaní vysvetlenia, zápisnicami o konfrontácii, zápisnicou o rekognícii, fotodokumentáciou, výpisom z evidenčnej karty vodiča, charakteristikami, odpisom z registra trestov, výpisom z evidencie priestupkov Obvodného úradu Bardejov ako aj ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v štádiu tak prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní.

Tak ako súd prvého stupňa poukázal, obžalovaný D. C. tak v štádiu prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie svojho skutku. Na svoju obranu uviedol okolnosti, na ktoré poukazuje súd prvého stupňa vo svojom rozsudku.

Okresný súd sa podrobne zaoberal výpoveďou svedka H. W.. Poukázal na rozpory, ktoré vznikajú tak v zápisnici o samotnom podaní trestného oznámenia, ako pri opakovaných výsluchoch, či už v štádiu prípravného konania, aj na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa zdôraznil, že tieto rozpory logickým spôsobom vo svojich výpovediach tento svedok nevedel odstrániť.

Svedok F. Q. sa vyjadril iba k telefonickému rozhovoru, ktorý prebehol medzi ním a svedkom W..

Svedok P. H. Q., štatutárny zástupca rybárskej organizácie sa vyjadril, že ich organizácii žiadna škoda nebola spôsobená.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral úvahy, ktorými sa riadil. Predovšetkým poukazoval na rozpory v samotných výpovediach svedka H. W.. S týmito závermi súdu prvého stupňa sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje. K samotnej výpovedi H. W. je potrebné uviesť, že prokurátor vo svojom odvolaní namieta skutočnosť, ktorú vyslovil súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí, že tento svedok sa svojím konaním, vzhľadom na to, že po tomto incidente mal byť postihnutý za porušenie predpisov na úseku lovu rýb, takýmto spôsobom, že je podozrivý, že mal zakrývať svoju činnosť. Prokurátor takúto úvahu súdu hodnotí ako neprijateľnú. V tejto súvislosti však krajský súd musí zdôrazniť, že svedok H. W. podal dňa 4.9.2012 trestné oznámenie na Obvodnom oddelení PZ Ľubotín o 17.50 hod. Na č.l. 1-2 vyšetrovacieho spisu sa nachádza táto zápisnica o trestnom oznámení a v úvode je konštatované, že tento svedok išiel na ryby. Konštatuje, že so sebou mal udicu na prívlač. Už v tomto štádiu muselo byť jasné, keď poverený príslušník príslušného OO PZ vznášal obvinenie obžalovanému, že mal nastoliť otázku, ako je možné, že tento svedok mal pri sebe udicu na lov na prívlač, keď v uvedenom období bol zakázaný takýto spôsob lovu. Ani jednému z orgánov činných v trestnom konaní, to znamená, ani príslušníkovi polície ani prokurátorovi nevznikla potreba ozrejmovať túto okolnosť. Z pohľadu súdu, táto okolnosť je veľmi významná, pretože naznačuje následné tvrdenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktoré podľa prokurátora sú neprijateľné, a podľa jeho názoru, samotný tento svedok sa snažil takýmto oznámením zakrývať svoju trestnú činnosť. Je otázkou, keď člen rybárskeho zväzu v čase, kedy je zakázaný lov na prívlač, mal pri sebe náčinie, ktoré slúži k takémuto lovu, akú činnosť chcel vykonávať. Na túto otázku v štádiu prípravného konania nebolo zodpovedané a touto otázkou sa ani policajť ani prokurátor absolútne nezaoberali. Skutočne je namieste konštatovať, či nenastala situácia, kedy svedok, ktorý si uvedomoval, že koná v rozpore so zákonom, sa snažil pozornosť od seba odpútať práve na inú osobu, teda obžalovaného.

Okrem rozporov, ktoré sú, podľa názoru krajského súdu, podstatné, práve v priebehu udalostí, ktoré sa mali udiť pri rozhovore svedka a obžalovaného pri rieke. Prokurátor vo svojom odvolaní spochybňuje výpoveď obžalovaného a kladie veľký dôraz na výsledky rekognície, keď konštatuje, že je absolútne scestné spochybňovať vykonanie rekognície a odôvodňovať to tým, že svedok mal možnosť vidieť obžalovaného už dňa 4.9.2012 v budove Obvodného oddelenia PZ v Ľubotíne.

Krajský súd k samotným tvrdeniam prokurátora musí uviesť, že poverený príslušník PZ Okresného riaditeľstva PZ Stará Ľubovňa, Obvodné oddelenie PZ Ľubotín, dňa 10.1.2013 prerušil trestné stíhanie v tejto trestnej veci.

Napriek tomu, že dňa 10.1.2013 došlo k prerušeniu trestného stíhania, dňa 10.1.2013 bola vykonávaná rekognícia podľa fotoalbumu, na ktorú sa prokurátor odvoláva a zdôrazňuje, že výsledky tejto rekognície sú v tejto trestnej veci nespochybniteľné.

Krajský súd zdôrazňuje, že v tejto trestnej veci nevyvstala ani potreba vykonávať rekogníciu, pretože tak svedok W. ako aj samotný obžalovaný nespochybňujú okolnosť, že v kritický deň sa stretli pri rieke. Rovnako je potrebné zdôrazniť, tak ako súd prvého stupňa konštatoval, že títo dvaja účastníci tohto stretnutia sa už následne mali možnosť stretnúť aj na Obvodnom oddelení PZ. Teda otázka znie, že aký účel malo vykonanie tejto rekognície. No odhliadnuc od týchto nastolených otázok, krajský súd musí poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý vo svojom rozsudku sp. zn. 2Tdo 1/2015 zo dňa 24.2.2015 riešil otázku vykonania rekognície. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí konštatuje, že vykonanie rekognície in natura podľa § 126 ods. 1 Tr. por. má prednosť pred postupom podľa § 126 ods. 2 Tr. por., opoznávaní podľa fotografií, prípadne s použitím technických prostriedkov, pretože škála fyzických daností, ale i prejav (gestá, mimika, postoje a iné) je oveľa širšia, než prípadné, hoci i detaily len tváre (opoznávanie vo fotoalbumoch), ako tomu bolo aj v konkrétnom prípade vykonanej rekognície svedkom. Rekognícia má povahu neopakovateľného procesného úkonu, preto pre hodnovernosť vykonania tohto dôkazu je nevyhnutné zabezpečiť všetky zákonné podmienky jej vykonania.

Krajský súd k tomuto názoru, ktorý bol vyslovený v citovanom rozhodnutí, dodáva, že pri rekognícii, ktorá bola vykonaná a podľa názoru prokurátora, jej závery sú nespochybniteľné, došlo v postupe orgánov činných v trestnom konaní k pochybeniu. Z ustanovenia § 126 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že pred výsluchom je potrebné, aby opoznávajúca osoba popísala osobu, ktorú má opoznávať, až následne má ukázať osobu medzi viacerými osobami. Tento postup nebol dodržaný. Zápisnica o rekognícii neobsahuje popis osoby, ktorá mala byť opoznávaná. Krajský súd sa nemohol stotožniť s názorom prokurátora, ktorý vyjadril v odvolaní. Takýto úkon pre ďalšie konanie a výsledky takéhoto úkonu pre ďalšie konanie nie sú akceptovateľné, pretože tento úkon nebol urobený v súlade s ustanovením § 126 Tr. por. Nie je zrejmé, prečo orgány činné v trestnom konaní tento úkon neurobili okamžite v čase, kedy mali k dispozícii tak svedka, ktorý mal opoznávať, ako aj podozrivého zo spáchania trestného činu na Obvodnom oddelení PZ Ľubotín.

Nemožno spochybňovať závery súdu prvého stupňa o vykonaní ohliadky miesta činu, pretože tieto závery sú logické a prijateľné. Je pravdou, že možno súhlasí s tvrdením prokurátora, že samotný obžalovaný nespochybňoval, že v kritický deň prechádzal popri rieke, no vykonanie úkonov, ktoré naznačoval súd vo svojom rozhodnutí, by znamenalo to, že obžalovaný pri tejto rieke sa aj zdržiaval, a teda mohol vykonávať aj protiprávnu činnosť, ako to malo vyplynúť zo svedeckej výpovede svedka. Tieto úkony neboli vykonané a takýmto pochybením orgánov činných v trestnom konaní nemohlo dôjsť k vyvráteniu obrany obžalovaného, ktorý zdôraznil, že on pri rieke nebol, túto činnosť nevykonával a okolo rieky prechádzal iba na motorovom vozidle tak, ako to popísal už v prípravnom konaní aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Okrem dôvodov, ktoré súd prvého stupňa uvádza vo svojom rozhodnutí, v súhrne s dôvodmi, ktoré uvádza aj krajský súd na doplnenie vo svojom rozhodnutí, súd prvého stupňa nemohol dospieť k inému

záveru, než aký vyjadril v rozsudku zo dňa 28.2.2014 a to, že v tejto trestnej veci nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.